

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1913/2025-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, te Nevenke Baran, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju iz Splita, Zrinsko-Frankopanska 211, OIB 53703638008, odlučujući o žalbi Grada Splita, Split, Obala kneza Branimira 17, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, Domovinskog rata 10, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-138/2014-372 od 10. travnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 1. srpnja 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba Grada Splita kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-138/2014-372 od 10. travnja 2025.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud poništio četvrtu elektroničku javnu dražbu koju je provela Financijska agencija, Regionalni centar Split u razdoblju od 26. ožujka 2025. do 9. travnja 2025. prema zaključku o prodaji od 29. travnja 2024. Tako je prvostupanjski sud odlučio jer je prilikom odlučivanja o ispunjenju pretpostavki za dosudu kupcu imovine stečajnog dužnika u smislu odredbe 247. Stečajnog zakona u vezi članka 103. stavka 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 93/14, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24) ocijenio da je jedini ponuditelj za kupnju imovine stečajnog dužnika na toj javnoj dražbi Grad Split postupao protivno pravilima javnog morala u smislu odredbe članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku time što je zloupotrijebio svoja prava određivanja komunalne naknade i sudjelovanja u nadmetanju za kupnju imovine stečajnog dužnika. Naime, nakon što je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u postupku ispitivanja zakonitosti općeg akta presudom poslovni broj Usoz-120/2922-8 od 27. ožujka 2024. ukinuo raniju Odluku o komunalnoj naknadi, Grad Splita (njegovo gradsko vijeće) je ponovno 15. srpnja 2024. donio Odluku o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi na bitno isti način kao i u ranije ukinutoj odluci (zbog čega je stečajni dužnik ponovno pokrenuo postupak za ocjenu zakonitosti općeg akta), a što je utjecalo na postupanje potencijalnih investitora uključujući i uplatitelja jamčevine R.D.-Arena d.o.o. da ne sudjeluju u postupku nadmetanja kao ponuditelji; takvim

postupanjem Grad Split je omogućio sebi da mu se kao jedinom ponuditelju za cijenu od 2.501,00 EUR dosudi imovina stečajnog dužnika čija je ukupno utvrđena procijenjena vrijednost iznosi 59.850.000,00 EUR, a što je protivno i cilju stečajnog postupka iz članka 2. Stečajnog zakona.

2. Protiv rješenja žalbu je podnio Grad Split pobijajući ga u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, povreda Stečajnog zakona, Ovršnog zakona te podzakonskih akata i pogrešne primjene materijalnog prava. Žalitelj se u žalbi poziva na odredbu članka 247. stavka 6. Stečajnog zakona prema kojoj se na četvrtoj javnog dražbi nekretnina prodaje po početnoj cijeni od 1,00 EUR te da ta odredba utjelovljuje zakonodavnu volju da se nakon tri neuspjele dražbe omogućiti unovčenje imovine i po simboličnoj cijeni. Sud je zaključkom o prodaji od 29. travnja 2024. odredio četvrtu elektroničku javnu dražbu sukladno zakonu i Pravilniku o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku. Žalitelj ističe da je on kao jedini ponuditelj s valjanom ponudom većom od početne (ponuda 2.501,00 EUR) ispunio sve uvjete te da ni jedan propis Ovršnog zakona niti Stečajnog zakona ne predviđa da sud odbije dosuditi nekretninu kupcu zbog subjektivne ocjene da je cijena „preniska“ ako su ispoštovani propisani uvjeti za dražbu. Žalitelj osporava ocjenu suda da se radi o raspolaganju iz članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku koje je suprotno prisilnim propisima ili pravilima javnog morala. Sud smatra da je žalitelj zloupotrijebio svoja prava tijekom postupka prodaje, posebno a) pravo određivanja komunalne naknade i b) pravo sudjelovanja u nadmetanju na dražbi. Žalitelj ističe da je prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja praktično prejudicirao nezakonitost odluke Gradskog vijeća Grada Splita što nije u njegovoj nadležnosti te napominje da je Gradsko vijeće Grada Splita ovlastilo gradonačelnika na licitiranje do iznosa od 5.000.000,00 EUR, što znači da žalitelj nije ciljao na bagatelnu cijenu pa da je R.D. Arena d.o.o. ili bilo tko drugi ponudio više od 2.501,00 EUR, žalitelj bi nastavio licitirati do predviđenog limita. Okolnost da se nijedan drugi ponuditelj nije oglosio tijekom 15 dana trajanja javne dražbe ne može se pripisati zlouporabi prava žalitelja. Osim toga, sama sumnja da je došlo do zlouporabe prava nije dovoljna da se oglasi nevažećom prodaja nekretnina te odredi nova prodaja na dražbi. U nastavku žalbe žalitelj osporava ocjenu suda da se radilo o žaliteljevoj zlouporabi prava te da prodajna cijena od 2.501,00 EUR nije nezakonita – štoviše, rezultat je tržišne ponude i potražnje (makar i minimalne). Žalitelj smatra da je pristupio dražbi savjesno i u dobroj vjeri oslanjajući se na izričita pravila zaključka o prodaji i zakona gdje nije bilo zabranjeno ponuditi nižu cijenu ako nema drugih ponuditelja, a sudska intervencija motivirana ocjenom „moralne neprihvatljivosti“ niske cijene je kriterij koji nije proizašao iz zakona i uvjeta dražbe. Žalitelj posebno ističe da niti jedna odredba Stečajnog zakona ne daje ovlaštenje stečajnom sudu da samoinicijativno poništi provedenu elektroničku javnu dražbu te ukazuje na javni interes Grada Splita i njegovih građana te na (za njih) štetne posljedice pobijanog rješenja. Osim toga, žalitelj nije poduzeo niti jednu nemoralnu radnju kojom bi utjecao ili pokušao utjecati na bilo koju treću osobu da ne sudjeluje na javnoj dražbi niti je manipulirao niti pokušao manipulirati „uvođenjem“ neke treće osobe u dražbovanje. Žalitelj ističe da je protiv odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (kojim je djelomično ukinuta ranija žaliteljeva Odluka o komunalnoj naknadi) podnio ustavnu tužbu 27. svibnja 2024. o kojoj još nije odlučeno. Nadalje, odugovlačenjem ovog postupka od

strane suda i stečajne upraviteljice, žalitelju izostaje prihod od komunalne naknade, a rok prava građenja je svakodnevno sve manji, troškovi ulaganja i stavljanja Spaladium arene u funkciju mogu samo rasti, a potencijalnih privatnih investitora više nema jer bi u suprotnom pristupili uplati jamčevine i dražbovanju. Žalitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da uvaži njegovu žalbu, ukine pobijano rješenje te donese rješenje kojim se prihvaća ponuda žalitelja i dosuđuje imovina sukladno rezultatima četvrte elektroničke javne dražbe.

2.1. Odgovor na žalbu Grada Splita su podnijeli stečajni vjerovnici Unicredit Bank Austria AG i Zagrebačka banka d.d. Ti stečajni vjerovnici u odgovoru na žalbu u bitnom navode da je žalba neosnovana te da većina navoda iz žalbe nije ni u vezi s biti pobijanog rješenja i materije koja je sudu bila podloga odnosno obrazloženje za donošenje rješenja. Oni smatraju da je jedino relevantno je li žalitelj zloupotrijebio svoje pravo i je li prvostupanjski sud imao ovlast poništiti četvrtu dražbu u slučaju da je smatrao da je Grad Split sudjelovanjem na dražbi, a nakon što je nezakonitim određivanjem komunalne naknade odvratio druge potencijalne kupce, zloupotrijebio svoje pravo. Žalitelj tvrdi da je legalnost izmijenjene odluke o komunalnoj naknadi još pod sudskim nadzorom u upravnom sporu i nije pravomoćno ocijenjena nezakonitom, a sudac je u pobijanom rješenju prejudicirao nezakonitost odluke Gradskog vijeća Grada Splita što nije u njegovoj nadležnosti. Stečajni vjerovnici se pozivaju na odredbu članka 159. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 36/24) iz koje proizlazi da drugi sudovi (pa tako i sudovi nadležni za stečajni postupak) mogu odlučivati o nezakonitosti općeg akta u okviru predmetnog postupka i prije odluke Visokog upravnog suda Republike Hrvatske; pri tome, oni se pozivaju i na članak 12. Zakona o parničnom postupku. Je li Grad Split na nezakonit način odredio visinu komunalne naknade za predmetnu nekretninu, a koju bi trebali plaćati potencijalni investitori predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku te žalitelj nije obrazložio zašto bi se to prethodno pitanje tretiralo na drugačiji način od svih ostalih prethodnih pitanja. Stečajni vjerovnici ističu da i sam žalitelj prihvaća da bi eventualna zlouporaba prava morala biti sankcionirana te da Grad Split temeljem Zakona o komunalnom gospodarstvu donosi odluku o komunalnoj naknadi za nekretnine na području grada, a među kojima je i predmetna nekretnina, u naravi sportska dvorana Spaladium Arena. S obzirom na to da su odredbe Odluke o komunalnoj naknadi objavljene u Službenom glasniku Grada Splita prema stajalištu stečajnog dužnika bile protuzakonite, on je podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta te je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u postupku zakonitosti općeg akta 27. ožujka 2024. (djelomično) ukinuo tu odluku Grada Splita, a u obrazloženju te odluke taj je sud naveo da je predstavničko tijelo Grada Splita povrijedilo odredbe o zabrani diskriminacije i da je odluka protivna interesu poticanja slobode poduzetništva. Nakon toga, Gradsko vijeće Grada Splita je 15. srpnja 2024. donijelo Odluku o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi. Pri tome, stečajni vjerovnici ističu da je (ranije) ukinuta odredba glasila „poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00“, a izmijenjena odredba glasi „poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00 koje nisu proizvodne“. Drugim riječima, Grad Split je donio Odluku o izmjeni komunalne naknade na bitno isti nezakonit i protuustavan način kao i u ranije ukinutoj odredbi zbog čega je stečajni dužnik ponovno podnio (novi) zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta. Iz navedenog proizlazi stav Grada Splita da ignorira sudske odluke i ustraje na protuzakonitom određivanju komunalne naknade, a takvo

ponašanje za posljedicu ima postavljanje višemilijunskog tereta za sve vlasnike sportske dvorane Spaladium Arena. U nastavku odgovora na žalbu stečajni vjerovnici navode što je sve stečajni dužnik naveo u svom zahtjevu za ocjenu zakonitosti općeg akta od 6. kolovoza 2024., i što je prvostupanjski sud naveo u obrazloženju pobijanog rješenja te ističu da iz sudske prakse dostavljene uz (njihov raniji) zahtjev za poništenje dražbe proizlazi da zlouporaba prava postoji kada se pokuša korištenjem prava koja strankama pripadaju „ukloniti što prije i što je moguće više potencijalnih konkurenata“ i kada se neko pravno ovlaštenje „ne vrši u skladu s njegovom društvenom ili ekonomskom namjenom“. U konkretnom predmetu Grad Split je pri donošenju Izmjene odluke o komunalnoj naknadi odvratio konkurente od nadmetanja, a kasnijim sudjelovanjem na četvrtoj javnog dražbi zloupotrijebio svoja prava odnosno koristio ih protivno njihovoj društvenoj i ekonomskoj namjeni i s ciljem koji je protivan dobrim običajima, savjesnosti i poštenja. Stečajni vjerovnici također ukazuju da su bili predložili održavanje skupštine vjerovnika koja bi donijela odluku kojom se stečajni sudac ovlašćuje da radi ostvarenja ciljeva stečajnog postupka i zaštite interesa stečajnih vjerovnika prekine postupak provođenja četvrte dražbe s time da prekid traje do dovršetka postupka pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske poslovni broj Usoz-124/2024. Stečajni vjerovnici predlažu drugostupanjskom sudu da odbije žalbu i ostavi na snazi pobijano rješenje jer je izvan svake razumne sumnje dokazano da je Grad Split zloupotrijebio svoje pravo i odvratio potencijalne konkurente od nadmetanja.

3. Žalba Grada Splita nije osnovana.

3.1. Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi članka 365. stavaka 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19 i 80/22) u vezi s člankom 6. (ranijeg) Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje pravilno i na zakonu osnovano.

4. Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski je sud zaključkom poslovni broj St-138/2014-330 od 29. travnja 2024. odredio skupnu prodaju nekretnina i ostale imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama s time da će elektroničku javnu dražbu provesti Financijska agencija (str. 1924.-1928. spisa). Nakon toga su provedene tri javne dražbe, no imovina stečajnog dužnika nije prodana na tim javnim dražbama što uostalom proizlazi i iz izvješća stečajne upraviteljice Natalije Mladineo od 13. siječnja 2025. sa str. 1925. spisa (to je izvješće dano tijekom trajanja treće javne dražbe koja je trajala do 15. siječnja 2025., no prema tom izvješću sa str. 1925. i 1926. spisa nitko nije uplatio jamčevinu). Zato je sukladno odredbi članka 247. stavka 6. Stečajnog zakona održana četvrta javna dražba koju je provela FINA s time da je na toj dražbi početna cijena cjelokupne imovine stečajnog dužnika koja se prodavala iznosila 1,00 EUR; procijenjena vrijednost nekretnine i prava građenja je iznosila 56.600.000,00 EUR (str. 1769. spisa), dok je procijenjena vrijednost strojeva i

opreme iznosila 3.250.000,00 EUR (str. 1865. spisa). Nadalje, iz spisa proizlazi nespornim da su prije četvrte javne dražbe jamčevinu uplatili Grad Split i trgovačko društvo R.D.-Arena d.o.o. (svaki u iznosu od 5.985.000,00 EUR; str. 2174. spisa), no na toj dražbi samo je Grad Split (kao jedini ponuditelj) ponudio cijenu u iznosu od 2.501,00 EUR (str. 2177. spisa). Osim toga, istoga dana kada je završila četvrta javna dražba (9. travnja 2025.) stečajni vjerovnici Unicredit Bank Austria AG i Zagrebačka banka d.d. su podnijeli sudu zahtjev za poništenje dražbe u kojem su, između ostalog, naveli da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske 27. ožujka 2024. u postupku zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu stečajnog dužnika ukinuo članak 5. stavak 1. podstavak 5. i članak 11. stavak 1. podstavak 4. Odluke o komunalnoj naknadi, no unatoč tome Gradsko vijeće Grada Splita je 15. srpnja 2024. donijelo Odluku o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi kojom se komunalna naknada određena na identičan način na koji je bila određena i ranijom (ukinutom) odlukom zbog čega je stečajni dužnik ponovno podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta, a takvim postupanjem (prema zahtjevu za ocjenu zakonitosti općeg akta kojeg je Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske podnio stečajni dužnik kojeg su u svom zahtjevu za poništenje dražbe naveli stečajni vjerovnici) „Grad Split pokušava manipulirati postupkom prodaje sportske dvorane Spaladium arena na e-Dražbi te utjecati da potencijalni kupci zbog neisplativosti odustanu od kupnje iste što bi omogućilo Gradu Splitu da je otkupi po minimalnoj cijeni i time ošteti podnositelja“ (str. 2121. i 2158. spisa). Prvostupanjski je sud, nakon što je ispitao jesu li ispunjene pretpostavke da se dosudi predmetna nekretnina jedinom ponuditelju, donio pobijano rješenje.

5. Odredbom članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku, a koja se sukladno odredbi članka 6. (ranijeg) Stečajnog zakona primjenjuje u ovom stečajnom postupku, je propisano da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

5.1. Kao što je to i Trgovački sud u Dubrovniku naveo u obrazloženju odluke poslovni broj St-23/2019 od 19. veljače 2019. koju su stečajni vjerovnici Unicredit Bank Austria AG i Zagrebačka banka d.d. dostavili uz svoj zahtjev za poništenjem dražbe (str. 2123.-2127. spisa), zloraba prava je korištenje pravnih ovlaštenja s ciljem da se drugome nanese šteta ili s ciljem koji je protivan dobrim poslovnim običajima, savjesnosti i poštenja. Stranke su dužne savjesno se koristiti pravima koja su im priznata pozitivnim pravnim propisima, a načela savjesnog korištenja procesnih ovlaštenja podrazumijevaju i dužnost suda da onemogući svaku zlouporabu tih prava. Dakle, sud je dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava stranaka i drugih sudionika u postupku, a to će učiniti tako da neće uvažiti raspolaganja tih osoba koja su protivna (i) pravilima javnog morala.

5.2. Prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je Grad Split donio Odluku o izmjeni komunalne naknade koja je sadržajno identična ranijoj odluci koju je povodom zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta kojeg je podnio stečajni dužnik ukinuo Visoki upravni sud Republike Hrvatske, a takvo postupanje Grada Splita je Gradu Splitu osiguralo ekskluzivno pravo na nadmetanje jer se potencijalni investitori, nakon što su dobili pojašnjenja tijela stečajnog postupka (o komunalnoj naknadi), više nisu javljali niti sudjelovali u postupku prodaje imovine stečajnog

dužnika – upravo zato je Grad Split kao jedini ponuditelj i bio u mogućnosti dati najnižu moguću ponudu za kupnju imovine stečajnog dužnika (iznad početnog iznosa) prema članku 20. stavku 2. Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku. Naime, kao što to i prvostupanjski sud navodi u obrazloženju pobijanog rješenja (točka 15. tog rješenja), Visoki upravni sud Republike Hrvatske je 27. ožujka 2024. ukinuo Odluku o komunalnoj naknadi (i) u dijelu koji je glasio: „poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00”, a (nova) Odluka kojom je određena visina komunalne naknade (zapravo, koeficijent namjene za poslovni prostor) glasi: „poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00 koje nisu proizvodne“. Prema tome, budući da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u obrazloženju presude poslovni broj Usoz-120/2022-8 od 27. ožujka 2024. (str. 2154.-2157. spisa), između ostalog, naveo da propisivanje niskog koeficijenta namjene za sve korisnike poslovnih prostora koji obavljaju proizvodne djelatnosti bez ikakve diferencijacije djelatnosti i propisivanjem gotovo najviše dopuštenog koeficijenta za korisnike poslovnog prostora u kojima se obavljaju neproizvodne („ostale“) djelatnosti također bez ikakve diferencijacije djelatnosti, predstavničko tijelo Grada Splita je povrijedilo odredbe o zabrani diskriminacije (točka 13. obrazloženja te presude). Dakle, Grad Split je (i) novom odlukom kojom je određena visina komunalne naknade za poslovni prostor (zapravo, kojom je određen koeficijent namjene za poslovni prostor) tu odluku donio s ciljem da, između ostalog, stečajnog dužnika obveže na plaćanje komunalne naknade u neprihvatljivo visokim mjesečnim iznosima (prema zahtjevu za ocjenom zakonitosti općeg akta stečajni dužnik je u vrijeme kada je obavljana djelatnost sportske dvorane trebao plaćati mjesečnu komunalnu naknadu u iznosu od 28.867,80 EUR, a u razdoblju neobavljanja djelatnosti u sportskoj dvorani ta naknada je iznosila 14.433,90 EUR mjesečno; str. 2160. spisa), a tu bi naknadu trebala plaćati i potencijalna treća osoba koja bi kupila nekretninu stečajnog dužnika. Međutim, budući da je obveza plaćanja komunalne naknade (i) novom odlukom Grada Splita određena u znatnom iznosu (prema navodu stečajnog dužnika iz zahtjeva za ocjenom zakonitosti općeg akta sa str. 2163. spisa komunalna naknada je po m² poslovnog prostora određena u iznosu koji je gotovo 10 puta viši od one koju je Grad Zagreb odredio za Arenu Zagreb), uslijed čega očito zbog financijske neisplativosti niti jedna osoba izuzev Grada Splita nije sudjelovala u javnoj dražbi pa tako ni društvo R.D.-Arena d.o.o. koje je (osim Grada Splita) jedino uplatilo jamčevinu.

5.3. Prema tome, određivanjem komunalne naknade (koeficijenta namjene) novom odlukom koja je sadržajno identična ranije ukinutoj odluci, Grad Split je postupao protivno pravilima javnog morala jer je time, kako to i prvostupanjski sud navodi na str. 5. pobijanog rješenja, osigurao sebi ekskluzivno pravo za nadmetanje na javnoj dražbi budući da su upravo zbog (nove) odluke o komunalnoj naknadi potencijalni investitori poput društva R.D.-Arena d.o.o. koje je uplatilo jamčevinu odustali od namjere za kupovinu imovine stečajnog dužnika. Upravo zbog toga, sud prvog stupnja je pravilno ocijenio da je Grad Split postupao protivno pravilima javnog morala slijedom čega je pravilnom primjenom odredbe članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku pobijanim rješenjem poništio četvrtu elektroničku javnu dražbu.

6. Stoga je žalbu Grada Splita valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano prvostupanjsko rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku.

Zagreb, 1. srpnja 2025.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-30878-a7d46**

Kontrolni broj: **05706-5c5aa-4e179**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.